

Van Malloot tot Chaoot
(Alles in schönster Unordnung)

Klucht in drie bedrijven

door

WERNER SCHUSTER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAN MALLOOT TOT CHAOOT – ALLES IN SCHÖNSTER UNORDNUNG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WERNER SCHUSTER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Eusebius Zwaan; gortdroge directiesecretaris

Bernice; zijn echtgenote

Jessica; hun dartele dochter

Johan de Hoop; lichtelijk onzekere procuratiehouder

Theodora van Tongeren; buurvrouw van Zwaan, met bedenkelijke moederlijke instincten

Directeur

DECOR:

De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Ofschoon er op twee verschillende locaties wordt gespeeld, is de Bühnenombouw praktisch nihil. Vooreerst bedrijf één en drie. Een ietwat ouderwets stoffig kantoor. In de linker korte kant 'n deur die naar buiten voert. In de rechter korte kant, tamelijk vooraan, 'n hoog raam, met slechts lage vensterbank. In de achterwand, overwegend rechts, deur naar de kamer van de directeur. Tegen de achterwand 'n archiefkast. De linkerhelft daarvan is gevuld met akten, mappen, dozen etc., in de rechterkant idem-dito, maar deze biedt in de onderste helft ook plaats om 'n mens in te verstouwen. Men kan ook twee enkele archiefkasten tegen elkaar aan zetten, al naar voorhanden. Rechts vooraan 'n houten bureau, parallel lopend met rechter korte kant. In de buurt daarvan een houten staande kapstok. Al naargelang de beschikbare plaats kan in de overige ruimte 'n zitje gecreëerd worden, of kunnen enkele losse stoelen geplaatst worden. Dan het tweede bedrijf. In de linker korte kant (op dezelfde plek als in 1 en 3) deur naar de slaapkamer. In de rechter korte kant (op dezelfde plaats als in 1 en 3 het raam) deur naar de keuken. In de achterwand (op dezelfde plek als in 1 en 3) deur naar buiten. Overwegend rechts vooraan huiskamertafel met stoelen. Tussen deze tafel en linker wand een bescheiden kamerscherm. Verdere inrichting als van gewone huiskamer.

EERSTE BEDRIJF

Zwaan zit stijf achter z'n bureau, met vóór zich twee stapels opbergmappen, het bureau is verder bezaaid met diverse mappen, die hij, na gekeken te hebben wat erop staat, over de stapels blijft verdelen, tenslotte:

Zwaan: ...die hier... die daar... en dan deze nog hier... en die daar... zo, dat was 't dan! *(neemt maatlatje, meet de stapels)* 22,3... en deze... 22,1... twee millimeter te weinig, kan niet! *(zoekt)* Ah, deze kan hier nog bij. *(meet de stapel weer)* 22,4... nu is 't weer teveel... wat 'n geklungel! *(drukt met beide handen op de stapel, meet weer)* Aha, 22,3, dat is correct. Orde is het halve leven en nauwkeurigheid de andere helft. *(sleutelbosje tevoorschijn halend, ontsluit z'n bureau, haalt er twee formulieren uit, legt één voor de linker en één voor de rechter stapel)* Aanvragen A tot en met K, aanvragen L tot en met Z. *(stempelt de formulieren om beurten, ook stempelkussen benuttend)* En een en twee en een en twee... zo, *(kijkt op vestzakhorloge)* en dan naar meneer de directeur... nog vierenvijftig seconden... Ik zeg altijd: stiptheid is 't halve leven en de juiste tijdsindeling de andere helft. *(neemt map die apart ligt)* Maar eerst deze nog "definitief" opbergen... *(kijkt in map)* Alweer 'n adoptieaanvraag van Theodora van Tongeren, m'n onsympathieke buurvrouw. Al jaren overstelpt dat krenge ons met haar aanvragen... hoe mag ze 't nu weer aangekleed hebben... *(leest)* "...wil ik er bij deze andermaal op wijzen, dat ik mijn moederlijke instincten niet langer kan beteugelen en derhalve op zeer korte termijn 'n kind adopteren moet." O ja, Theodora, dat had je gedacht. 'n Man heeft ze niet te pakken kunnen krijgen en nu zal en moet ze met alle geweld 'n kind in 't ongeluk storten... *(gaat met map naar kast, bergt ze op)* Geen denken aan! Zulke aanvragen worden bij ons gearhiveerd onder de letters OA, Onzinnige Aanvragen... De lompe koe... 'n kind adopteren... Amnesty International zou hier niet weg te slaan zijn. *(kijkt op vestzakhorloge)* Oei, nog twaalf seconden... *(legt de twee stapels overdwars op elkaar, gaat naar kamer directeur, klopt aan, met moeite, stapel vormt 'n belemmering, maakt met elleboog deur open en stuntelt naar binnen, sluit deur met rug, c.q. achterste. Johan op van buiten, ook met stapeltje mappen onder z'n arm, wil eveneens af in kantoor directeur, trekt eerst de stropdas 'n beetje aan, trekt aan jasje, neemt houding aan, kucht 'n paar keer, heft arm op om aan te*

kloppen)

Jessie: *(op van buiten)* Hé Johnnyboy!

Johan: *(krimpt beetje ineen, geschrokken)* Jessie! Eh, Snoekie... lieve hemel... wat...

Jessie: *(vliegt op 'm af, geeft 'm 'n knallende zoen)* Johnnyboy! Ja! Je super-Snoekie is er! *(wil hem weer zoenen)*

Johan: Alsjeblieft Jessie, ik ben hier in functie!

Jessie: *(uitbundig)* De manier waarop jij functioneert Johnnyboy is grandioos!

Johan: Hier noemt men mij Johan! Procuratiehouder Johan De Hoop. Als iemand dat hoort: Johnnyboy!

Jessie: Ik zal 't niet meer doen John... eh, Johan-boy! Kus me! *(krijgt 'n heel mager kusje)* Hé zeg, is dat alles?

Johan: Ambtelijke kussen zijn nu eenmaal niet anders. Maar eh, wat móét je hier? Notabene op de werkplek van je vader? Hij kan elk moment komen opdagen en je weet wat voor strenge maatstaven er door directiesecretaris Eusebius Zwaan worden gehanteerd.

Jessie: *(imiteert Zwaan)* "Kussen is 't halve leven en nog eens kussen de andere helft."

Johan: *(zenuwachtig op deur directeur nikkend)* Snoekie, als je vader je ziet! Waarom ben je hier naar toe gekomen?

Jessie: Kijk me aan Johnnyboy!

Johan: *(neemt haar bij 'n arm en probeert haar af te werken naar buiten)* Ja ja Snoekie, je bent de mooiste, knapste en begerenswaardigste meid van de hele wereld... maar nu... tot ziens!

Jessie: Johnnyboy alsjeblieft, behandel met niet als 'n kind, ja! *(dwingend)* Kijk naar me en zeg dan wat je ziet.

Johan: *(zenuwachtig)* Snoekie, ik weet 't niet... ik weet alleen dat je vader elk moment kan komen en misschien de directeur en god weet wie nog allemaal meer...

Jessie: *(niet onder de indruk)* Wat zie je?

Johan: Ah, eh, 'n nieuwe jurk?

Jessie: Koud.

Johan: Nieuwe... schoenen?

Jessie: Nog kouder.

Johan: Eh, nieuwe handtas?

Jessie: IJskoud!

Johan: *(zenuwachtig)* Ik kom er wel achter... Wacht, je kapsel? *(Jessie nikt ontkennend)* Je hebt 'n pondje minder op de weegschaal gebracht?

Jessie: Integendeel!

Johan: Je hebt toegenomen? (*Jessie knikt stralend*) En daar ben je blij om? Sinds wanneer?

Jessie: Raad 's.

Johan: Jessie, we mogen hier niet samen gezien worden! Je vader heeft er immers geen idee van dat tussen ons eh, niet alles uitsluitend ambtelijk is.

Jessie: Je zou raden, heb ik gezegd.

Johan: Ik weet 't! Dik zijn is weer modern geworden?

Jessie: Nee.

Johan: Je vriendin heeft je wijsgemaakt dat 'n beetje mollig je goed staat.

Jessie: Niets daarvan.

Johan: (*moedeloos*) Dan weet ik 't ook niet meer.

Jessie: Zal ik 't je verraden Johnnyboy?

Johan: (*nonchalant*) Als je wil... Maar alsjeblieft, neem er de tijd voor, want die hebben we genoeg. 't Kan ons immers niets gebeuren, absoluut niets.

Jessie: Ik ben zwanger.

Johan: Aha, zie je wel, ik wist... (*ontzet, geschrokken*) Je bent wat???

Jessie: Zwanger. Weet je niet wat dat is? Ik krijg 'n baby! Is dat zo moeilijk onder je muts te krijgen Johnnyboy?

Johan: (*verdwaasd*) Jij krijgt 'n baby? Waarom moet jij 'n baby krijgen? Hoezo 'n baby? En waar komt dat kind dan vandaan?

Jessie: (*neemt z'n handen, lief*) Dat zou jij toch eigenlijk moeten weten... daddy.

Johan: (*kapot*) 'n Kind! Ze krijgt 'n kind! Je kunt vandaag de dag van alles krijgen: mazelen, longontsteking, eksterogen, belastingaanslagen, smeergelden... Maar zij... nee, zij moet 'n kind krijgen!

Jessie: (*gekrenkt*) Jij bent gemeen Johnnyboy, zoiets had ik echt niet van je verwacht.

Johan: (*drukt haar tegen zich aan*) Rustig maar m'n Snoekie, rustig... niettemin eh... ik bedoel... dat is toch... jeetje zeg, hoe heb je me dit kunnen aandoen?

Jessie: Ik jou?

Johan: Ik ben 'n man... dat is toch heel wat anders.

Jessie: (*gevat*) Man zei je? Goed dat je 't ter sprake brengt. En eh, wat denk je nu als man te doen?

Johan: Hoezo?

Jessie: Ik bedoel, wat doet 'n echte man in zo'n situatie?

Johan: Ach zo, ja ja, precies! (*wil in sluiphouding naar buiten*) Dan eh, Jessie... het allerbeste er mee en eh, schrijf me maar 's... zwaai-zwaai.

Jessie: (*trekt 'm terug*) Hiergebleven jij... jij... jij man!

Johan: (*kleintjes*) Weet je Jessie, ik ben nog zo eh, zo jong, begrijp je? Ik geloof niet dat ik al genoeg ervaring heb om vader te zijn, temeer daar ik 't nog nooit gedaan heb. Zie mij hier nu staan... (*probeert er zo debiel mogelijk uit te zien*) Zoiets kun je toch onmogelijk accepteren als de opvoeder van je eerstgeborene.

Jessie: Vrijdagmiddag om drie uur, komt dat 'n beetje gunstig voor je uit?

Johan: Vrijdag om drie? O ja, mij best... (*schrikreactie*) Ho, stop, en waarvoor dan wel?

Jessie: Vrijdag om precies drie uur ben je bij mij thuis en heb je met mijn vader...

Johan: Toch niet met directiesecretaris Zwaan?

Jessie: Een andere vader heb ik niet! En met hem heb je dan een eh, een verhelderend gesprek, waarin je hem tevens om m'n hand vraagt, net zoals in grootmoeders tijd.

Johan: (*gebroken man*) Ik zou directiesecretaris Zwaan om jouw hand moeten vragen? Jessie, dat betekent voor die man het einde der tijden!

Jessie: Hoezo? 't Is toch de normale gang van zaken.

Johan: Liefje, dat is voor meneer Eusebius Zwaan toch 'n ondenkbare situatie! Voor hem ben ik z'n meerdere en hij is de ondergeschikte, aan deze wereldorde mag niets verandert worden, anders is de grote chaos nakende, zoals hij altijd zegt.

Jessie: De ambtenarenhiërarchie is jullie probleem en wat hier (*klopt op haar buik*) in de maak is 't onze, oké Johnnyboy?

Johan: Jessie, Snoekie... ik... ik...

Jessie: Stil, er komt iemand, ik muis er tussenuit! (*geeft hem nog 'n knallende zoen*) Sterkte, meneer de procuratiehouder.

Johan: (*vertwijfeld, roept haar na*) Jessie, dat lukt nooit! (*in zichzelf*) Als 't nu 'n dienstbevel was... maar ik kan toch moeilijk tegen deze man zeggen: "Hé Zwaan, geef me om de verdomme de hand van je dochter, maar zet er wél 'n beetje vaart achter, wil je!

Zwaan: (*op dat moment op uit kamer directeur, 'n stapel archiefdozen torsend, deur wordt niet gesloten*) Had u mij geroepen, meneer De Hoop?

Johan: Eh, ik eh... ik moet me haasten meneer Zwaan... ik moet naar meneer de directeur... neem me niet kwalijk... (*vlug aan Zwaan*

voorbij, struikelt) Auwa... (*verliest 'n map*) de kolere... (*valt het kantoor van de directeur binnen*)

Zwaan: (*sluit deur, kijkt hem hoofdschuddend na*) 'n Zenuwachtig mens die De Hoop... maar ja, wie weet wat zo iemand ook voor 'n privé-leven heeft... misschien is 't wel 'n drinker of geeft hij zich af met vrouwen van lichte zeden... (*met dozen naar buiten*) Nou ja, ik zeg altijd: moraal is 't halve leven en fatsoen de andere helft.

Johan: (*op uit kantoor directeur, zoekt map, raapt haar op*) Dat kind brengt me nu al uit m'n doen, (*weer terug in kantoor*) is 't nog maar nauwelijks op de rails gezet!

Zwaan: (*op van buiten, zonder de dozen, duwt Jessie voor zich uit*) ...willen weten wat mijn dochter hier binnen mijn ambtsterritorium te zoeken heeft. Wat heb je hier rond te hangen?

Jessie: Kom kom paps, laat stoom af.

Zwaan: Hier is geen paps, alleen maar 'n ambtspersoon! Juffrouw, wat wilt u hier?

Jessie: Ja eh, weet je, dat zit zo paps...

Zwaan: (*dreigend*) Zeg!

Jessie: Ik bedoel eh... meneer de directiesecretaris paps eh... weet u, mams heeft me hier naar toe gestuurd.

Zwaan: Ook dát nog! M'n eigen echtgenote stuurt me disharmonie in m'n ambtelijk verblijf.

Jessie: De boodschap is, dat we vrijdag om drie uur visite te verwachten hebben.

Zwaan: (*als door 'n wesp gestoken*) Dochter, moet ik echt gaan twifelen aan je verstandelijke vermogens? Je dringt je hier binnen om mij te vertellen dat jullie komende vrijdag 'n theebransje organiseren? (*slaat zich voor z'n hoofd*) O god, wat heb ik aan m'n borst gekoesterd!

Jessie: Het is eh... 't is wél 'n heel uitzonderlijke visite hoor.

Zwaan: Al was 't de keizer van China persoonlijk! Hier in mijn ambtsgebied heb jij niets verloren, dochter!

Jessie: 't Is eh... bijna... de keizer van China.

Zwaan: (*stokt even*) Wat bedoel je? Is 't de keizer van China of is 't 'm niet?

Jessie: Nee.

Zwaan: Dan verdwijn!

Jessie: (*fluisterend*) 't Is eh... 'n ambtenaar van de staat.

Zwaan: 'n Staatsbeambte?

Jessie: Ja... 'n ambtenaar van eh, 'n zeer belangrijk onderdeel van de staat.

Zwaan: (*scherp*) Wie is 't? Spreek, of ik laat je in voorlopige hechtenis nemen, totdat je 'n bekentenis aflegt.

Jessie: 't Is eh... 't is 'n geheim.

Zwaan: (*schreeuwt, ontzet*) 'n Stille? Vrijdag komt iemand van de geheimdienst mij thuis opzoeken? (*begint te stralen*) De geheimdienst heeft mij nodig. De staat verlangt naar Eusebius Zwaan. (*geroerd*) Dat ik dit uur nog mag beleven! 'n Geheime staatsopdracht voor mij! (*samenzweerderig fluisterend*) Heb je enig idee waar 't om gaat? Denk je dat 't 'n penibele aangelegenheid betreft?

Jessie: (*slikt zwaar*) Jaaa... tamelijk penibel.

Zwaan: (*werpt zich in de borst*) Zie je wel, natuurlijk... en dan heeft men iemand nodig met ruggengraat, 'n betrouwbaar iemand, 'n man als Eusebius Zwaan! Ja, vader staat, ik ben bereid! Hier sta ik!

Jessie: (*benepen*) Paps... die visite... eh, ze geldt in hoofdzaak eigenlijk mijn persoon.

Zwaan: Jouw per... och kom, hoe zou jij de staat nu van dienst kunnen zijn?

Jessie: Ik eh, ik ken die meneer die naar ons toe komt, van eh, van m'n werk.

Zwaan: Van jouw werk? 't Kindertehuis? En, wat moet ie dan van je?

Jessie: (*verlegen*) Ik ben eh... ik ben nogal 'n eh, 'n spetter, zoals men dat wel 's noemt.

Zwaan: (*geen idee*) Oh... en, wat wil dat zeggen?

Jessie: Ook ambtenaren zijn mannen.

Zwaan: (*woest*) Wil je wel 's op je woorden letten, jij brutaal schepsel! 'n Beambte is 'n beambte en in die hoedanigheid eh... geslachtsloos... dat wil zeggen, tenminste in dienst, begrepen!? (*nadenkend*) Zo zo, die man van de geheimdienst zegt dus dat hij voor jou komt... ja ja... (*opeens wakker*) Hé, "zég't ie"! Jajaaa, dat is toch zo klaar als 'n klontje!

Jessie: (*benauwd*) Als 'n klontje paps?

Zwaan: Natuurlijk! Hij gebruikt jou slechts als voorwendsel! Ik verzeker je dat onze telefoon al lang wordt afgetapt, dat er microfoons in onze wanden verstopt zitten en minicamera's tussen de begonia's en noem maar op. Ja ja, die geheimdienstmoeftie is 'n glatte jongen. Net doen alsof ie voor jou komt, en hup twee, staat de hele vijandelijke afweer al op 't verkeerde been. Ja ja, ik heb immers altijd al gezegd: slimheid is de ene helft van 't leven en goede ideeën de andere helft.

Jessie: *(voor zich heen)* Wat bij paps niet alles 't halve leven is...

Zwaan: *(dromend)* Eusebius Zwaan, in dienst van 't vaderland... ik en mijn bescheiden woning als 't middelpunt van 'n geheime staats-affaire!

Jessie: Kan ik dus aannemen dat die visite mag komen?

Zwaan: Mág??? Mág zei je??? Hij moet!!! Om elke prijs! Ik bezweer je dochter, durf geen roet in 't eten te gooien! De hemel zij je genadig als ie niet komt! De staat de voet dwars durven te zetten, ongehoord!!! *(opgetogen in de verte)* Ik, Eusebius Zwaan, zal de geschiedenis ingaan als.. als... *(op dat moment klinkt van ergens 'n signaal)* Wat nu? De hoofdingang? Wat zal dan nu daar... om deze tijd... moet ik toch eens even... Juffrouw, uw opdracht in deze heilige hallen is volbracht, u kunt gaan, liefst vlug en onopvallend.

Jessie: Ja ja paps, zeker, maar eh... *(in zichzelf)* ik zal Johnnyboy toch moeten inseinen... *(weer gewoon)* Maar eh, ik moét even.

Zwaan: En wát moet je?

Jessie: Eh, iets voor kleine meisjes.

Zwaan: *(ogen ten hemel)* Uitgerekend hier! *(onwillig in buitendeur)* Hier, rechts de hoek om... en dan wegwezen! *(beiden af, Jessie meteen weer terug)*

Jessie: *(naar kamer directeur, besluiteloos)* Zou ik hier zomaar naar binnen... zal wel niet... *(wil aankloppen, kijkt dan door sleutelgat, aarzelt, heft hand weer op om te kloppen, draait hoofd eerst nog richting buitendeur, op hetzelfde moment deur kamer directeur open, Johan wil naar buiten komen, hoofd nog richting naar binnen)*

Johan: ...zelfsprekend onmiddellijk voor zor... *(krijgt 'n paar ferme tikken van Jessie tegen z'n hoofd)* Auwa! Wat zullen we dan nu..

Direct.: *(onzichtbaar)* Problemen meneer De Hoop?

Johan: *(zenuwachtig)* Nee, n..nee meneer, n..niet in 't geringste... ik heb eh, ik heb alles onder controle. Tot wederhoren, eh, ziens, en zalig kerstfeest, eh pasen. *(trekt deur dicht)*

Jessie: *(verwonderd)* Johnnyboy, 't is pas begin herfst.

Johan: *(totaal verward, trekt deur weer open)* Eh, zalig herfstfeest. *(deur weer dicht)* Wat voor de donder doe jij hier nog altijd? Voel je je dan echt zo happy in 't hol van de leeuw?

Jessie: Hij verwacht je vrijdag om drie.

Johan: Wie?

Jessie: De leeuw... bij ons in de huiskamer.

Johan: *(schreeuwt)* Nee!!!

Jessie: Nu gooi je toch niet meteen in de zenuwen, Johnnyboy! Toon je 'n man!

Johan: (*jammertoon*) Waarom moet 'n man altijd 'n man zijn op 'n moment dat hij dat niet wil?

Jessie: Paps verheugt zich als 'n kind op die vrijdagmiddag! Kijk, (*wijst*) hier stond ie, toen hij eiste dat jij vrijdag naar ons toe zou komen. Ik zweer 't je, hier, precies op déze plek.

Johan: (*kijkt naar de aangeduide plek*) Dan moet hier 'n waterader onder de grond zitten, die z'n geest verward heeft. (*er wordt aangeklopt op de buitendeur, Johan geschrokken*) Wat was dat?

Jessie: (*ironisch*) Tja, wat zou dat geweest kunnen zijn? Johnnyboy... er staat iemand aan dié kant van de deur daar en wil hier naar binnen... (*zingt*) hoort wie klopt daar kinderen...

Johan: (*geschrokken*) Zou 't? (*in paniek*) Maar dan moet je je vlug verstoppen! 't Mag ons hier niemand samen zien! Allé, verstop je!

Jessie: (*kijkt zoekend, gaat dan in de ruimte staan tussen de archiefkast en kamer directeur*) Denk dat ik 'n enerverend huwelijk tegemoet ga... als ik telkens als iemand aanklopt dekking moet zoeken...

Johan: (*tot Jessie*) Pst! (*luid*) Ja, binnen!

Theodora: (*zo lomp mogelijk*) Van Tongeren, Theodora!

Johan: Aangenaam, De Hoop, procuratiehouder De Hoop. U wenst?

Theodora: Procuratiehouder? Alsjeblieft zeg, dat "is" toch wat, of niet soms?

Johan: (*verlegen*) Nou ja...

Jessie: (*fluistert hem toe*) Voorzichtig Johnnyboy, die tante... dat is de duivel zelf!

Johan: (*slikt krampachtig, wil dan aan Theodora voorbij*) Nou dan eh, 't was me 'n duivels genoeg, eh, zeer tot genoeg mevrouw, ik moet nu naar 'n eh, dringende aangelegenheid.

Theodora: (*verspert hem de weg*) Hoeft niet, die dringende aangelegenheid ben ik.

Jessie: (*vanuit haar schuilplaats*) Johnnyboy, dat is Theodora Van Tongeren, onze buurvrouw! 'n Regelrechte feeks!

Johan: Wel, mevrouw Feeks, wat eh...

Theodora: Van Tongeren, Theodora!

Johan: Wel eh, waar kan ik u mee van dienst zijn, mevrouw Van Tongeren?

Theodora: Meneer de procuratiehouder, ik wil 'n kind van u!

Johan: (*schreeuwend naar Jessies schuilplaats*) Snoekie, help, die wil me aanranden!

Jessie: (*fluisterend*) Idioot! Ze wil 'n kind adopteren, al sinds jaren.

Johan: (*opgelucht*) Ach zo, mevrouw Van Tongeren, u wilt 'n kind

adopteren?

Theodora: Logisch! Hoe zou men anders aan 'n kind moeten komen?

Johan: O, dat kan ik u precies vertellen. Ik heb 't pas zelf nog van heel dichtbij eh...

Jessie: Johnnyboy, daag d'r niet uit! 't Is 'n monster! De zus van Frankenstein!

Johan: *(tot Theodora)* Nou eh, ik bedoel eh, als dat alles is, mevrouw Van Tongeren, 'n simpele adoptie... dat kan... wordt geregeld, o ja, geen enkel probleem... en eh, nou ja, dan maar tot ziens zullen we zeggen, en doet u de groeten aan uw broer.

Theodora: Welke broer?

Johan: Maar uw broer Franken... *(bezint zich)* eh, ik bedoel eh, Frank en vrij, ja ja, die bedoel ik.

Theodora: *(in zichzelf)* Die is al net zo gek als Zwaan... maar mij zal 't worst wezen. Hoofdzaak is: ik krijg 'n kind. *(normaal)* U geeft mij dus hoop, meneer De Hoop?

Johan: Hoop? Wat heet hier hoop! U bent al moeder, voelt u nog niets?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto